

Valahogy egyszerűen

Mi is mondható kereken a hetvenedik születésnapon? Hogy az méltó legyen, áradjon, és mégis korlátok között, és ha nem is maradandó, de emlékezetes legyen, és szerethetően őszinte, minden olyan, mint akihez szól. Vannak azok a sorozatok: Kevés szóval angolul, Kevés szóval németül. Most ugyanezt kéne itt, kevés szóval magyarul. Ennek leginkább az *Isten éltesse* formula felelne meg, a többi meg ott lenne az ember szemében. Most akkor ide bele lehetne írni a szemem, ahogy ezt mondom, és beleférne abba a szembe a hetven évet átölelő tisztelet. Az idő nem érdem, ahogy Misi bácsi mondta. Azt nem mondta, hogy ne bácsizzam. Azért néha nekem is bácsiznom kell valakit, és én őt szeretném bácsizni. Nem teljes az élet, ha valakit nem bácsizhat az ember. Egy üres fehér folt az életben. A múltkor alkonyatban értünk haza kocsival a horgászatból, és mikor a garázs előtt megálltunk, valahogy bekapcsoltam a rádiót, pedig ilyenkor kikapcsolni szoktam. És a rádió Ilia Mihály hangján szólalt meg. Ott ültünk a félautomata kapuval szemben a kocsiban, a feleségem meg én, és hallgattuk a rádiót, ami zöld fénnel világított, mint régen. Egészen besötétedett körülöttünk, igaz, nem is akartunk látni semmit se, hallgattunk. Fejben ott voltunk Misi bácsival mindenütt. Azt mondta, szeretné még bejárni azokat a helyeket, ahol/amerre gyerekkorában kószált Tápé környékén, a rejtett zugokat a Tisza partján újra megkeresné. Nyilván horgászott is. A műsor végén kikapcsoltam a rádiót, mintha valami időgépből, kiszálltunk a kocsiból, és az aznapi fogást kiterítettük. Nyilván nem kell mondanom, mintha a múltban járnánk, mintha ez a múlt az a múlt lenne. Valamiben igen, valamiben nagyon nem. És akkor arra gondoltam, elkísérném erre a sétára, ahogy nekem is „kint” volt a gyerekkorom, a zöldben a fák közt, a víznél, illatok és állatok közelében, azt hiszem, tudom, miről beszélt. 70 év. Az idő nem érdem, az viszont igen, amilyen nagyrabecsüléssel és szeretettel köszönhető. Az azért nem véletlen. Azt azért mégis csak ki kellett érdemelni. Valahogy egyszerűen.

Podmaniczky Szilárd